

per Josep Palomero

TRADUCCIÓ I CENSURA EN EL FRANQUISME

de **Laura Vilardell Doménech (ed.)**

Editorial: **Publicacions de l'Abadia de Montserrat**

Barcelona, 2016 | Pàgines 180

Perquè tenen por a la llibertat i perquè són intolerants i mesquins, una de les primeres disposicions dels dictadors de tota casta consisteix a amordassar l'opinió, silenciar el criteri

dels altres, imposar la censura de premsa, reprimir la lliure circulació del pensament i l'intercanvi d'idees –també respecte al flux de les traduccions i de les revistes–. En el nostre cas, en el segle XX hem patit dos períodes negres: la dictadura del general Primo de Rivera i la del general Franco, perdurable i exsangüe. La de Primo ja va carregar a fons contra la llengua catalana, en especial a Catalunya, on més havia prosperat l'ús públic, oficial i cultural de la llengua, a partir de la Mancomunitat que va abolir. La de Franco va ser especialment delictuosa en tots els territoris que compartim la mateixa llengua i, en qualsevol cas, les traduccions també en van patir les conseqüències.

En aquest volum s'arreglen deu aportacions de diversos especialistes sobre aquesta anomalia cultural que es van comunicar en la jornada sobre 'Traducció i censura durant la dictadura franquista' que es va celebrar el novembre de 2003 a la Universitat de Vic. **JP**